

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо реформування служби зайнятості, соціального страхування
на випадок безробіття, сприяння продуктивній зайнятості населення,
у тому числі молоді, та впровадження нових активних програм
на ринку праці

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Статтю 196 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) виключити.

2. У Законі України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 22, ст. 171 із наступними змінами):

1) частини другу та п'яту статті 6 викласти в такій редакції:

"2. Право на забезпечення та соціальні послуги відповідно до цього Закону мають також:

молодь, яка закінчила або припинила навчання у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, звільнилася із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби і яка потребує сприяння у працевлаштуванні на перше робоче місце у разі реєстрації в установленому порядку відповідних осіб як безробітних;

одинокі мати (батько), яка (який) здійснює догляд за дитиною з інвалідністю, та один з батьків, прийомних батьків, батьків-вихователів дитячого будинку сімейного типу, усиновитель, опікун, піклувальник дитини з інвалідністю підгрупи А, які відповідно до Закону України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю" мають право на призначення надбавки на догляд за дитиною у разі реєстрації в установленому порядку відповідних осіб як безробітних";

"5. Працюючі пенсіонери у разі звернення до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за сприянням у працевлаштуванні мають право на соціальні послуги щодо пошуку підходящої роботи, а також на інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням, профілактичні заходи відповідно до статті 7¹ цього Закону";

2) у статті 7:

частину першу доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"Порядок надання зазначених допомог визначається Кабінетом Міністрів України";

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Видами соціальних послуг за цим Законом та Законом України "Про зайнятість населення" є:

професійна підготовка або перепідготовка, підвищення кваліфікації у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, на підприємствах, в установах, організаціях;

профорієнтація;

індивідуальне планування працевлаштування;

пошук підходящої роботи та сприяння у працевлаштуванні, у тому числі шляхом організації громадських робіт та інших робіт тимчасового характеру для безробітних у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

інші послуги, пов'язані із працевлаштуванням, передбачені законодавством;

послуги для роботодавців;

надання роботодавцям, які працевлаштовують громадян, зокрема таких, які мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, компенсацій відповідно до статті 26 Закону України "Про зайнятість населення";

сприяння зайнятості зареєстрованих безробітних відповідно до статті 26¹ Закону України "Про зайнятість населення";

надання роботодавцям – суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують безробітних, компенсації відповідно до статті 27 Закону України "Про зайнятість населення";

надання одноразової фінансової допомоги для організації підприємницької діяльності відповідно до статті 27 Закону України "Про зайнятість населення";

надання ваучера для підтримання конкурентоспроможності деяких категорій громадян шляхом: перепідготовки за робітничою професією; підготовки за спеціальністю для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра або магістра, здобутих за іншою спеціальністю; підготовки на

наступному рівні освіти (крім третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня вищої освіти); спеціалізації та підвищення кваліфікації за професіями і спеціальностями відповідно до статті 30 Закону України "Про зайнятість населення";

здійснення заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб відповідно до статті 24¹ Закону України "Про зайнятість населення";

надання допомоги по частковому безробіттю відповідно до статті 47 Закону України "Про зайнятість населення";

інші програми сприяння зайнятості населення, які запроваджуються окремими рішеннями Кабінету Міністрів України;

інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням.

У разі потреби для проходження професійної підготовки або перепідготовки, підвищення кваліфікації особа:

направляється до закладів охорони здоров'я для проходження попереднього медичного, наркологічного та психіатричного оглядів відповідно до законодавства;

забезпечується місцем проживання на період проходження професійної підготовки або перепідготовки, підвищення кваліфікації та їй компенсуються витрати на проїзд до місця проходження навчання та у зворотному напрямку в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення, за погодженням з правлінням Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття";

3) частину третю статті 10 викласти в такій редакції:

"3. Не може представляти сторону особа, яка не є громадянином України або має судимість за вчинення умисного кримінального правопорушення, корупційного кримінального правопорушення та кримінального правопорушення, пов'язаного з корупцією, якщо ця судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку, а також особа, яка звільнена з останнього місця роботи (служби) з підстав, передбачених пунктами 7–7³ частини першої статті 36, пунктами 3, 4, 7, 8 частини першої статті 40, статтями 41 (крім пунктів 5 та 6 частини першої) і 45 Кодексу законів про працю України, пунктами 3, 4, 4¹ частини першої статті 84 Закону України "Про державну службу", пунктами 6 і 10 частини першої статті 77 Закону України "Про Національну поліцію", пунктами 3, 3¹, 5 частини першої статті 51 Закону України "Про прокуратуру", пунктами 3–3² частини першої статті 79 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами";

4) статтю 16 викласти в такій редакції:

"Стаття 16. Бюджет Фонду, джерела коштів Фонду та їх використання

1. Бюджет Фонду – план формування фінансових ресурсів за рахунок частки єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та інших не заборонених законом надходжень та їх використання для забезпечення виконання завдань і функцій, передбачених цим Законом та Законом України "Про зайнятість населення".

Порядок складання та виконання бюджету Фонду встановлюється правлінням Фонду.

2. Джерелами формування коштів Фонду є:

1) страхові внески страхувальників;

2) суми фінансових санкцій, застосованих відповідно до цього Закону та Закону України "Про зайнятість населення", інших законів до підприємств, установ, організацій та фізичних осіб – підприємців за порушення встановленого порядку сплати страхових внесків та використання коштів Фонду, недотримання законодавства про зайнятість населення, а також суми адміністративних штрафів, накладених відповідно до закону на посадових осіб та громадян за такі порушення;

3) кошти державного бюджету, що спрямовуються до Фонду у випадках, установлених законом;

4) доходи від розміщення тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду;

5) благодійні внески підприємств, установ, організацій;

6) інші надходження відповідно до законодавства України.

3. Кошти бюджету Фонду використовуються на:

1) виплату матеріального забезпечення та надання соціальних послуг, передбачених статтею 7 цього Закону, фінансування заходів, передбачених статтею 7¹ цього Закону;

2) здійснення заходів відповідно до Закону України "Про зайнятість населення";

3) фінансування витрат Пенсійного фонду України, пов'язаних із достроковим виходом на пенсію осіб, зазначених у частині другій статті 20 цього Закону та статті 49 Закону України "Про зайнятість населення";

4) фінансування витрат на утримання та забезпечення діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, матеріальне та соціально-побутове забезпечення його працівників;

організацію роботи правління Фонду, розвиток та функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;

5) формування резерву коштів Фонду.

4. Видатки бюджету Фонду щодо забезпечення виплати допомоги по безробіттю є захищеними. Фінансування цих видатків проводиться у першочерговому порядку.

5. До коштів страхування на випадок безробіття застосовується казначейське обслуговування в порядку, передбаченому для обслуговування Державного бюджету України.

6. З метою забезпечення фінансової стабільності Фонду формується резерв коштів Фонду.

Порядок формування та використання резерву коштів Фонду встановлюється Кабінетом Міністрів України.

7. Компенсації, допомоги, інші виплати суб'єктам господарювання, передбачені статтями 7 та 7¹ цього Закону, Законом України "Про зайнятість населення", надаються з урахуванням положень частин третьої та четвертої статті 20 Закону України "Про зайнятість населення";

5) у частині п'ятій статті 21 слова "державній службі зайнятості" замінити словами "територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції";

6) у статті 22:

у частині першій:

в абзаці першому слово "шість" замінити словом "сім";

в абзаці другому слова "державній службі зайнятості" замінити словами "територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції";

частини другу – п'яту викласти в такій редакції:

"2. Застрахованим особам, зазначеним у частині першій цієї статті та в абзаці першому частини третьої статті 23 цього Закону, тривалість виплати допомоги по безробіттю визначається залежно від страхового стажу:

до 3 років – 180 календарних днів;

від 3 до 6 років – 210 календарних днів;

від 6 до 12 років – 240 календарних днів;

від 12 до 18 років – 270 календарних днів;

від 18 до 24 років – 300 календарних днів;

від 24 до 30 років – 330 календарних днів;

понад 30 років – 360 календарних днів.

3. Для осіб, зазначених в абзаці другому частини другої статті 6 цього Закону та в абзаці восьмому частини четвертої статті 7 Закону України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб", тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 120 календарних днів.

Працівники та гіг-спеціалісти юридичних осіб, що перебувають у статусі резидента Дія Сіті згідно із Законом України "Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні", після звільнення чи припинення гіг-контракту мають право на допомогу по безробіттю у мінімальному розмірі.

4. Для осіб передпенсійного віку (за два роки до досягнення відповідного віку та за наявності необхідного для призначення пенсії за віком страхового стажу, визначених частинами першою – четвертою статті 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування") тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 720 календарних днів.

Вік набуття права на пенсію визначається Пенсійним фондом України на дату реєстрації особи в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, залежно від наявного страхового стажу, обчисленого на підставі відомостей реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, а за період до запровадження реєстру – на підставі трудової книжки або інших документів, що підтверджують стаж.

Підтвердження наявного страхового стажу та віку виходу на пенсію для осіб передпенсійного віку (за два роки до досягнення відповідного віку та за наявності необхідного для призначення пенсії за віком страхового стажу, визначених частинами першою – четвертою статті 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування") здійснюється Пенсійним фондом України за зверненням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у порядку обміну інформацією, визначеному Пенсійним фондом України та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

У разі якщо страховий стаж, визначений за даними обміну інформацією, є недостатнім для призначення допомоги по безробіттю відповідно до цієї частини, зареєстрований безробітний може звернутися до територіального органу Пенсійного фонду України для підтвердження наявності страхового стажу.

5. Допомога по безробіттю призначається з восьмого дня після реєстрації застрахованої особи в установленому порядку в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Загальна тривалість виплати допомоги по безробіттю у межах двох років, протягом яких виплачується допомога по безробіттю, не може перевищувати тривалості, визначеної частинами другою – четвертою цієї статті.

У разі чергового визнання в установленому порядку застрахованої особи безробітною у межах двох років, протягом яких виплачується допомога по безробіттю, тривалість її виплати враховується сумарно";

частину шосту виключити;

7) у статті 23:

частини першу, третю та четверту викласти в такій редакції:

"1. Застрахованим особам, зазначеним у частині першій статті 22 цього Закону, розмір допомоги по безробіттю визначається у відсотках до їх середньої заробітної плати (доходу), визначеної відповідно до порядку обчислення середньої заробітної плати (доходу) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, затвердженого Кабінетом Міністрів України, залежно від страхового стажу, але не менше ніж мінімальний розмір допомоги по безробіттю, встановлений правлінням Фонду для цієї категорії осіб:

до 3 років – 50 відсотків;

від 3 до 6 років – 55 відсотків;

від 6 до 12 років – 60 відсотків;

від 12 до 18 років – 65 відсотків;

від 18 до 24 років – 70 відсотків;

від 24 до 30 років – 75 відсотків;

понад 30 років – 80 відсотків.

Допомога по безробіттю виплачується залежно від тривалості безробіття у відсотках до визначеного розміру:

перша половина строку тривалості виплати допомоги по безробіттю – 100 відсотків;

у подальшому – 50 відсотків.

Для особи, страховий стаж якої становить не менше 15 років і яка протягом 15 років, що передували місяцю надання статусу зареєстрованого безробітного, не отримувала допомогу по безробіттю, під час визначення розміру допомоги по безробіттю відсотки до середньої заробітної плати

(доходу), встановлені цією частиною, збільшуються на 10 відсоткових пунктів";

"3. Застраховані особи, визнані в установленому порядку безробітними, які протягом 12 місяців, що передували реєстрації особи як безробітної, за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування мають страховий стаж менше семи місяців або звільнені з останнього місця роботи (служби) з підстав, передбачених пунктами 7–7³ частини першої статті 36, пунктами 3, 4, 7 і 8 частини першої статті 40, статтями 41 (крім пунктів 5 та 6 частини першої) і 45 Кодексу законів про працю України, пунктами 3, 4, 4¹ частини першої статті 84 Закону України "Про державну службу", пунктами 6 і 10 частини першої статті 77 Закону України "Про Національну поліцію", пунктами 3, 3¹, 5 частини першої статті 51 Закону України "Про прокуратуру", пунктами 3–3² частини першої статті 79 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами, мають право на призначення допомоги по безробіттю у мінімальному розмірі, який встановлюється правлінням Фонду.

Особи, зазначені у частині третій статті 22 цього Закону, мають право на призначення допомоги по безробіттю у мінімальному розмірі, який встановлюється правлінням Фонду.

4. Допомога по безробіттю особам, які звільнилися з останнього місця роботи (служби) за власним бажанням без поважних причин або за угодою сторін, призначається відповідно до частин першої та третьої цієї статті, і її виплата починається з 31-го календарного дня.

Допомога по безробіттю особам, яких було звільнено з останнього місця роботи (служби) з підстав, передбачених пунктами 7–7³ частини першої статті 36, пунктами 3, 4, 7 і 8 частини першої статті 40, статтями 41 (крім пунктів 5 та 6 частини першої) і 45 Кодексу законів про працю України, пунктами 3, 4, 4¹ частини першої статті 84 Закону України "Про державну службу", пунктами 6 і 10 частини першої статті 77 Закону України "Про Національну поліцію", пунктами 3, 3¹, 5 частини першої статті 51 Закону України "Про прокуратуру", пунктами 3–3² частини першої статті 79 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами, призначається відповідно до частин першої та третьої цієї статті, і її виплата починається з 61-го календарного дня.

Якщо після звільнення з попереднього місця роботи (служби) з причин, зазначених в абзаці другому цієї частини, застрахована особа перебувала у трудових відносинах (займалася іншими видами зайнятості) менше ніж 60 календарних днів, призначення допомоги по безробіттю такій особі здійснюється без урахування підстави звільнення з останнього місця роботи (служби) (припинення інших видів зайнятості)";

в абзаці другому частини п'ятої слова "чотирикратного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом" замінити словами "півтора розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом";

8) у частині першій статті 29 слова "прожиткового мінімуму" замінити цифрами та словами "75 відсотків мінімальної заробітної плати, встановленої законом";

9) статтю 31 викласти в такій редакції:

"Стаття 31. Припинення, відкладення, призупинення виплати допомоги по безробіттю та скорочення її тривалості

1. Виплата допомоги по безробіттю припиняється у разі:

1) закінчення строку її виплати;

2) припинення реєстрації безробітного відповідно до статті 45 Закону України "Про зайнятість населення".

2. Виплата допомоги по безробіттю призупиняється на період призначення безробітній жінці допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами.

3. Виплата допомоги по безробіттю відкладається на строк, що дорівнює періоду, протягом якого застрахованій особі відповідно до законів надаються вихідна допомога або інші виплати у разі звільнення з останнього місця роботи (служби) чи закінчення строку повноважень за виборною посадою, що забезпечують часткову або тимчасову компенсацію втраченого заробітку.

Якщо вихідну допомогу або інші компенсаційні виплати було виплачено одноразово, виплата допомоги по безробіттю відкладається не більше ніж на 30 календарних днів з дня звільнення, а у разі здійснення таких виплат щомісяця – до закінчення періоду їх виплати.

4. Тривалість виплати допомоги по безробіттю скорочується на строк до 90 календарних днів у разі:

1) звільнення з останнього місця роботи (служби) за власним бажанням без поважних причин або за угодою сторін (на 30 календарних днів – з дня призначення);

2) звільнення з останнього місця роботи (служби) з підстав, передбачених пунктами 7–7³ частини першої статті 36, пунктами 3, 4, 7 і 8 частини першої статті 40, статтями 41 (крім пунктів 5 та 6 частини першої) і 45 Кодексу законів про працю України, пунктами 3, 4, 4¹ частини першої статті 84 Закону України "Про державну службу", пунктами 6 і 10 частини першої статті 77 Закону України "Про Національну поліцію", пунктами 3, 3¹, 5 частини першої статті 51 Закону України "Про прокуратуру", пунктами 3–3² частини першої статті 79 Закону України "Про місцеве

самоврядування в Україні", а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами (на 60 календарних днів – з дня призначення);

3) приховування відомостей про працевлаштування на тимчасову роботу (у тому числі за межами України) або здійснення іншої діяльності за винагороду в період одержання допомоги по безробіттю (на 90 календарних днів – з дня виявлення відповідного факту);

4) недотримання рекомендацій щодо сприяння працевлаштуванню (на 15 календарних днів);

5) перереєстрації безробітного, якщо попередню реєстрацію припинено у зв'язку з невідвідуванням без поважних причин (непідтвердження без поважних причин наміру перебування у статусі зареєстрованого безробітного) територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, більше 30 робочих днів (на 30 календарних днів);

6) припинення без поважних причин професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції (на 30 календарних днів).

5. Виплата допомоги по безробіттю призупиняється:

1) на період, необхідний для здійснення перевірки достовірності відомостей, поданих безробітним для призначення виплати, але не більше ніж на 15 робочих днів, у разі надходження від центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової та бюджетної політики, повідомлення про встановлення невідповідності поданих безробітним відомостей та документів.

У разі непідтвердження обставин, що стали підставою для призупинення виплати, виплата допомоги по безробіттю поновлюється з дати її призупинення;

2) на період участі в громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру або в умовах воєнного стану – у суспільно корисних роботах.

Виплата допомоги по безробіттю поновлюється після припинення участі безробітного в громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру або в умовах воєнного стану – у суспільно корисних роботах";

10) у статті 36:

в абзаці другого частини другої слова "з метою працевлаштування чи здійснення іншої діяльності, спрямованої на отримання прибутку, така особа зобов'язана повідомити про це державну службу зайнятості" замінити словами "така особа зобов'язана повідомити про це територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, в якому особа зареєстрована як безробітна";

у частині третій:

в абзаці першому слово "умисного" виключити;

в абзаці другому слова "державної служби зайнятості" замінити словами "територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції";

11) у статті 37:

у назві, в абзаці першому частини першої, у частинах третій і четвертій слова "матеріального забезпечення на випадок безробіття" замінити словами "допомоги по безробіттю";

у частині другій слова "недоодержаного матеріального забезпечення на випадок безробіття" замінити словами "недоодержаної допомоги по безробіттю";

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"5. Порядок виплати недоодержаної суми допомоги по безробіттю встановлюється Кабінетом Міністрів України";

12) у розділі VIII "Прикінцеві положення":

у пункті 1 слова і цифри "крім статей 24–26, рішення про введення яких приймається, виходячи з економічних можливостей держави, щорічно Верховною Радою України під час затвердження розміру страхових внесків" виключити;

пункти 3² і 3³ викласти в такій редакції:

"3². Установити, що на період дії карантину та/або виникнення надзвичайної ситуації, та/або введення надзвичайного стану Кабінет Міністрів України визначає:

особливості щодо відвідування будинків (приміщень, споруд), де розміщуються територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;

особливості щодо врахування вимог до наявності підходящої роботи під час надання статусу зареєстрованого безробітного;

особливості щодо порядку реєстрації, перереєстрації безробітних;

допомога по безробіттю призначається з першого дня надання статусу безробітного;

виплата допомоги по безробіттю може здійснюватися без особистого відвідування безробітним територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за умови підтвердження безробітним наміру перебування у статусі безробітного будь-якими засобами комунікації (телефонний зв'язок, електронні засоби тощо).

3³. Установити, що під час дії воєнного стану:

Кабінет Міністрів України визначає перелік видів забезпечення, соціальних послуг, компенсацій та допомоги у сферах зайнятості та загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття, а також особливості їх надання;

Кабінет Міністрів України визначає особливості реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу, а також особливості призначення, припинення, відкладення, скорочення тривалості виплати допомоги по безробіттю, відмінні від встановленого порядку;

Кабінет Міністрів України затверджує бюджет Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та приймає інші рішення, передбачені цим Законом та Законом України "Про зайнятість населення", без погодження (схвалення) правління Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття;

тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 90 календарних днів. Безробітним, строк виплати допомоги по безробіттю яких на дату набрання чинності цим Законом перевищує 90 днів, виплата допомоги по безробіттю припиняється через 30 календарних днів з дня набрання чинності цим Законом;

для осіб передпенсійного віку (за рік до досягнення відповідного віку та за наявності необхідного для призначення пенсії за віком страхового стажу, визначених частинами першою – четвертою статті 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування") тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 360 календарних днів;

допомога по безробіттю призначається з першого дня після дня надання статусу безробітного;

виплата допомоги по безробіттю може здійснюватися без особистого відвідування безробітним, який перебуває на тимчасово окупованій території або на території, на якій ведуться бойові дії, територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за умови підтвердження безробітним наміру перебування у статусі безробітного будь-якими засобами комунікації, у тому числі електронними, не рідше ніж один раз на 30 календарних днів;

призначення допомоги по безробіттю внутрішньо переміщеним особам або особам, які перебувають на тимчасово окупованій території або на території, на якій ведуться бойові дії, які не мають документів про періоди страхового стажу, трудової діяльності, заробітну плату (дохід, грошове забезпечення), здійснюється на підставі відомостей, наявних у:

Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків;

Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;

Державному реєстрі загальнообов'язкового державного соціального страхування;

інформаційній системі Державної міграційної служби України та Міністерства внутрішніх справ України;

Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб;

податковій звітності за останній звітний період чи за IV квартал 2021 року або річній звітності за 2021 рік;

до отримання відомостей стосовно осіб, зазначених в абзаці дев'ятому цього пункту, допомога по безробіттю призначається їм у мінімальному розмірі, а загальна тривалість виплати такої допомоги не може перевищувати 90 календарних днів; після надходження необхідних відомостей розмір допомоги по безробіттю переглядається відповідно до законодавства;

максимальний розмір допомоги по безробіттю не може перевищувати розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня календарного року;

виплата допомоги по безробіттю припиняється з підстав, визначених статтею 31 цього Закону, а також з 31 календарного дня від дня перетину зареєстрованим безробітним державного кордону України у разі безперервного перебування ним за кордоном понад 30 календарних днів;

вимоги щодо скорочення тривалості виплати допомоги по безробіттю, визначені частиною четвертою статті 31 цього Закону, не застосовуються".

3. У Законі України "Про зайнятість населення" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 24, ст. 243 із наступними змінами):

1) у статті 1:

у частині першій:

пункт 4 викласти в такій редакції:

"4) ваучер – документ встановленого зразка, що дає особі відповідно до цього Закону право на перепідготовку за робітничою професією, підготовку за спеціальністю для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра або магістра, здобутого за іншою спеціальністю, підготовку на наступному рівні освіти (крім третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня вищої освіти), спеціалізацію та підвищення кваліфікації у закладах освіти чи у роботодавця";

пункт 10 виключити;

доповнити пунктами 25 і 26 такого змісту:

"25) профілювання – система оцінки ступеня мотивації до праці особи, яка шукає роботу, чи безробітного, попиту на їх професію на ринку праці, можливості працевлаштування, ризику тривалого безробіття та визначення обсягу і видів послуг, що надаватимуться з метою їх інтеграції до ринку праці;

26) суб'єкти ринку праці – особи, які шукають роботу, зареєстровані безробітні, працівники, роботодавці, що отримують послуги, передбачені цим Законом та Законом України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття";

у частині другій слова "законах України "Про організації роботодавців" замінити словами "законах України "Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності";

2) у частині першій статті 4:

абзац четвертий після слів "прийомні батьки" доповнити словами "патронатні вихователі";

доповнити абзацами шостим та сьомим такого змісту:

"одинокі мати (батько), яка (який) здійснює догляд за дитиною з інвалідністю, та один із батьків, прийомних батьків, батьків-вихователів дитячого будинку сімейного типу, усиновитель, опікун, піклувальник дитини з інвалідністю підгрупи А, які відповідно до Закону України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю" мають право на призначення надбавки на догляд за дитиною.

Особи, зазначені в абзаці шостому цієї частини, мають право на отримання статусу зареєстрованого безробітного та одночасно отримання допомоги по безробіттю відповідно до законодавства";

3) у статті 14:

у частині першій:

у пункті 2 слова і цифри "особи, яким виповнилося 15 років та які за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, можуть, як виняток, прийматися на роботу" виключити;

доповнити пунктом 11 такого змісту:

"11) інші категорії громадян, визначені Кабінетом Міністрів України, з урахуванням ситуації на ринку праці, а також встановлення карантину, виникнення надзвичайної ситуації, введення надзвичайного або воєнного стану в країні";

частини другу і третю виключити;

4) пункт 2 частини третьої статті 15 викласти в такій редакції:

"2) задоволення попиту економіки у висококваліфікованих працівниках, формуванні і розвитку професійних кваліфікацій, сприяння розробленню професійних стандартів";

5) пункт 3 частини першої статті 16 викласти в такій редакції:

"3) включення до системи регулювання ринку праці заходів щодо запровадження стимулювання роботодавців до створення нових робочих місць";

6) у статті 18:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

"Основним завданням територіальних та місцевих програм зайнятості населення є виявлення перешкод на ринку праці, мобілізація наявних ресурсів для їх подолання та розвитку перспективних напрямів зайнятості";

частину другу після слів "державними адміністраціями" доповнити словами "за участю профспілок, організацій роботодавців, їх об'єднань, інших громадських об'єднань (за їх згодою)";

7) статтю 20 доповнити частинами другою – четвертою такого змісту:

"2. Для сприяння зайнятості зареєстрована безробітна особа раз на п'ять років має право на працевлаштування у роботодавця з компенсацією за неї витрат відповідно до цього Закону (крім професійного навчання, перепідготовки та підвищення кваліфікації), якщо інше не передбачено положеннями цього Закону.

3. Компенсації, допомоги, інші виплати (далі – державна допомога) суб'єктам господарювання, передбачені цим Законом, статтями 7 та 7¹ Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття", надаються з урахуванням положень Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".

Сума державної допомоги за цими та будь-якими іншими напрямками державної підтримки та/або допомоги (незалежно від її видів та джерел) сукупно не може перевищувати суму незначної державної допомоги, визначеної Законом України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".

4. Державна допомога суб'єкту господарювання відповідно до цього Закону не надається у разі наявності одного з таких випадків:

1) суб'єкт господарювання має заборгованість:

із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;

із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;

із виплати заробітної плати;

перед державним (місцевим) бюджетом понад 6 місяців;

2) суб'єкт господарювання визнаний у встановленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство, або відкрито ліквідаційну процедуру;

3) суб'єкт господарювання визнає свою неспроможність своєчасно виконувати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності";

8) у частині другій статті 22:

пункти 2, 14, 18 і 20 викласти в такій редакції:

"2) забезпечують функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи, зокрема, формують базу даних про вільні робочі місця (посади) на підставі інформації, що надійшла від роботодавців, суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, з інших джерел (зокрема, з інформаційних ресурсів з пошуку роботи)";

"14) здійснюють обмін інформацією з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), Пенсійним фондом України для забезпечення виконання вимог цього Закону та Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття";

"18) проводять розслідування страхових випадків та обґрунтованості виплати матеріального забезпечення в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні, та Пенсійним фондом України. Таке розслідування здійснюється шляхом звіряння відомостей, поданих особою під час реєстрації, та/або даних, зазначених у документах страхувальника, з базою даних центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, реєстром застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також шляхом інформаційного обміну з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні, щодо

знаходження за межами України осіб, які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного або які бажають отримати статус зареєстрованого безробітного. У разі потреби розслідування страхових випадків та обґрунтованості виплати матеріального забезпечення здійснюється шляхом проведення виїзних планових та позапланових перевірок страхувальників";

"20) надають безоплатно консультації з питань працевлаштування (у тому числі осіб з інвалідністю) підприємствам, установам та організаціям незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, фізичним особам – підприємцям, а також фізичним особам, які використовують працю інших осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством про працю";

доповнити пунктами 22–24 такого змісту:

"22) проводять аналіз ефективності реалізації заходів сприяння зайнятості населення на ринку праці;

23) проводять моніторинг результатів діяльності територіальних органів, ефективності їх роботи;

24) проводять аналіз та моніторинг результатів роботи кар'єрних радників, спеціалізованих кар'єрних радників, консультантів по роботі з роботодавцями";

9) у частині четвертій статті 23 слова "та реалізує державну фінансову та бюджетну політику" замінити словами "державної фінансової політики";

10) статтю 24 викласти в такій редакції:

"Стаття 24. Соціальні послуги та заходи сприяння зайнятості населення

1. Перелік (види) соціальних послуг у сфері зайнятості визначається цим Законом та статтею 7 Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" і включає:

- 1) інформаційні послуги;
- 2) консультаційні послуги;
- 3) професійну орієнтацію;
- 4) професійне навчання;
- 5) індивідуальне планування працевлаштування;
- 6) послуги для роботодавців;
- 7) послуги з працевлаштування;

8) інші послуги, пов'язані із працевлаштуванням, передбачені порядком надання соціальних послуг суб'єктам ринку праці у сфері зайнятості.

Соціальні послуги суб'єктам ринку праці надаються кар'єрними радниками, спеціалізованими кар'єрними радниками, консультантами по роботі з роботодавцями у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. До заходів сприяння зайнятості населення належать:

- 1) професійна орієнтація та професійне навчання;
- 2) стимулювання створення нових робочих місць, працевлаштування безробітних;
- 3) сприяння самозайнятості населення, організації підприємницької діяльності;
- 4) сприяння забезпеченню молоді першим робочим місцем, проходженню стажування у роботодавця;
- 5) сприяння зайнятості осіб, які не здатні на рівних умовах конкурувати на ринку праці;
- 6) забезпечення участі безробітних у громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру;
- 7) інші програми сприяння зайнятості населення, які запроваджуються окремими рішеннями Кабінету Міністрів України.

3. Індивідуальне планування працевлаштування полягає у визначенні переліку та послідовності надання соціальних послуг у сфері зайнятості, залучення до заходів сприяння зайнятості населення на ринку праці, на які має право зареєстрований безробітний з урахуванням результатів його профілювання, що відображається в індивідуальному плані працевлаштування.

Профільювання здійснюється відповідно до методики, затвердженої центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Примірна форма, порядок складання та ведення індивідуального плану працевлаштування зареєстрованого безробітного затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції";

11) у статті 24¹:

у частині другій:

у пункті 2 слова "(але не вище середнього рівня заробітної плати, що склався у відповідному регіоні за минулий місяць)" замінити словами "(але не вище двох розмірів мінімальної заробітної плати, установлені законом)";

друге речення пункту 3 викласти в такій редакції: "Розмір компенсації визначається Кабінетом Міністрів України в межах вартості навчання з перепідготовки та підвищення кваліфікації";

у частині третій слова і цифри "та якій допомога по безробіттю призначена відповідно до частини другої статті 22 Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" виключити;

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини другої цієї статті, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості з підстав, передбачених пунктом 1 частини першої статті 36 або пунктом 1 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України, сума виплачених коштів повертається у повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю залежно від джерела фінансування компенсації, крім випадку, коли на його робоче місце роботодавцем працевлаштовано іншого зареєстрованого безробітного за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості.

У разі якщо на місце звільненого працівника працевлаштовано зареєстрованого безробітного з числа внутрішньо переміщених осіб, виплата компенсації продовжується до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості з урахуванням положень частини третьої цієї статті";

12) статтю 26 викласти в такій редакції:

"Стаття 26. Стимулювання працевлаштування громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню

1. Роботодавцю, який працевлаштовує громадян, зазначених у пунктах 1, 2, 3, 5, 7, 10 та 11 частини першої статті 14 цього Закону, та які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного понад один місяць, за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, строком не менше ніж на два роки компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений, але не більше подвійного розміру мінімального страхового внеску. Загальна тривалість виплати компенсації становить 12 місяців.

2. Роботодавцю, який за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, працевлаштовує строком не менше ніж на один рік осіб, яким до настання права на пенсію за віком залишилося не більше п'яти років, осіб, зазначених у пунктах 6 і 8 частини першої статті 14 цього Закону, та які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного понад один місяць, компенсуються 50 відсотків фактичних витрат на оплату праці, але не більше розміру мінімальної заробітної плати. Загальна тривалість виплати компенсації становить шість місяців.

3. Компенсації, зазначені в частинах першій і другій цієї статті, виплачуються за рахунок коштів, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних), у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

4. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини першої або другої цієї статті, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості з підстав, передбачених пунктом 1 частини першої статті 36 або пунктом 1 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України, сума виплачених коштів повертається в повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю залежно від джерела фінансування компенсації, крім випадку, коли на його робоче місце роботодавцем працевлаштовано іншого зареєстрованого безробітного за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості.

У разі якщо на місце звільненого працівника працевлаштовано зареєстрованого безробітного з числа осіб, зазначених у частині першій або другій цієї статті, виплата компенсації продовжується до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості з урахуванням положень частини третьої цієї статті";

13) доповнити статтею 26¹ такого змісту:

"Стаття 26¹. Сприяння зайнятості зареєстрованих безробітних

1. Роботодавцю, що працевлаштовує особу, яка перебуває у статусі зареєстрованого безробітного понад шість місяців, за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, строком не менше ніж на два роки компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений, але не більше подвійного розміру мінімального страхового внеску. Загальна тривалість виплати компенсації становить 12 місяців.

2. Компенсація виплачується за рахунок коштів, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних), у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

3. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини першої цієї статті, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості з підстав, передбачених пунктом 1 частини першої статті 36 або пунктом 1 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України, сума виплачених коштів повертається в повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю залежно від джерела фінансування компенсації, крім випадку, коли на його робоче місце роботодавцем працевлаштовано іншого зареєстрованого безробітного за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості.

У разі якщо на місце звільненого працівника працевлаштовано зареєстрованого безробітного з числа осіб, зазначених у частині першій цієї статті, виплата компенсації продовжується до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості з урахуванням положень частини другої цієї статті";

14) у статті 27:

частини другу і третю викласти в такій редакції:

"2. Роботодавцю, який протягом 12 календарних місяців забезпечував створення нових робочих місць, працевлаштовував на них працівників і упродовж цього періоду щомісяця здійснював їм виплату заробітної плати в розмірі не менше ніж три мінімальні заробітні плати за кожну особу, протягом наступних 12 календарних місяців за умови збереження рівня заробітної плати в розмірі не менше ніж три мінімальні заробітні плати за кожну таку особу щомісяця за рахунок коштів Державного бюджету України, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, компенсуються фактичні витрати у розмірі 50 відсотків суми нарахованого єдиного внеску за відповідну особу за місяць, за який він сплачений, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

У разі зменшення штатної чисельності працівників та/або фонду оплати праці роботодавець втрачає право на компенсацію.

3. Суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних строком не менше ніж на два роки за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на нові робочі місця, компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений. Загальна тривалість виплати компенсації становить 12 місяців.

Компенсація виплачується за рахунок коштів, передбачених на такі цілі у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних), у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до абзацу першого цієї частини, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості з підстав, передбачених пунктом 1 частини першої статті 36 або пунктом 1 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України, сума виплачених коштів повертається у повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю залежно від джерела фінансування компенсації, крім випадку, коли на його робоче місце роботодавцем працевлаштовано іншого зареєстрованого безробітного за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості";

частину четверту виключити;

15) статтю 29 викласти в такій редакції:

"Стаття 29. Розширення можливостей для підвищення конкурентоспроможності молоді

1. З метою набуття досвіду з виконання професійних завдань та обов'язків, удосконалення професійних знань, навичок та умінь, вивчення та засвоєння нових технологій, техніки, набуття додаткових компетентностей здобувачі професійної (професійно-технічної), фахової передвищої, вищої освіти, які здобули професію (кваліфікацію) за освітньо-кваліфікаційним рівнем кваліфікованого робітника, спеціальність за освітньо-кваліфікаційним рівнем молодшого спеціаліста, освітньо-професійний ступінь фахового молодшого бакалавра, ступені вищої освіти молодшого бакалавра або бакалавра та продовжують здобувати освіту на наступному рівні освіти, мають право у вільний від навчання час проходити стажування за професією (спеціальністю), за якою здобувається освіта, у роботодавця на умовах, визначених договором про стажування, строк якого не може перевищувати шести місяців.

У разі якщо в період стажування особа, зазначена у частині першій цієї статті, виконує професійні роботи, роботодавець за всі роботи, виконані відповідно до наданих завдань, здійснює виплату їй заробітної плати згідно з установленими системами оплати праці за нормами, розцінками, ставками (окладами) з урахуванням коефіцієнтів, доплат і надбавок. Запис про

проходження стажування роботодавець вносить до трудової книжки (за наявності), яка в разі відсутності на вимогу працівника оформлюється згідно із законодавством.

Відомості про проходження стажування вносяться до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування в порядку, встановленому Пенсійним фондом України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері соціального захисту населення.

Порядок укладення договору про стажування та типова форма договору про стажування затверджуються Кабінетом Міністрів України.

2. Заклади вищої, фахової передвищої, професійної (професійно-технічної) освіти спільно з роботодавцями, територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, сприяють здобувачам освіти у доступі до інформації про можливість стажування та його проходження, про можливості працевлаштування у вільний від навчання час, після закінчення навчання та здобуття освіти.

3. Стажування проводиться під керівництвом працівника, визначеного роботодавцем.

Робота керівників стажування, призначених роботодавцем із числа його працівників, може оплачуватися роботодавцем за рахунок коштів, передбачених на підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації кадрів, додатково на строк стажування щомісяця у розмірах не менше 5 відсотків суми основної заробітної плати, яку вони отримують за основним місцем роботи.

4. Роботодавцю, який за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, працевлаштовує зареєстрованого безробітного, компенсуються 50 відсотків мінімальної заробітної плати за відповідну особу за місяць.

Компенсація надається за працевлаштування зареєстрованих безробітних із числа осіб:

віком до 25 років, які сумарно мають страховий стаж не більше 12 місяців;

віком до 35 років – на перше робоче місце;

звільнених із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби – на перше робоче місце після такого звільнення.

Загальна тривалість виплати компенсації становить не більше шести місяців, за умови збереження гарантій зайнятості особи протягом періоду, що перевищує виплати у два рази.

Особи, зазначені в абзацах другому – п'ятому цієї частини, можуть одноразово скористатися правом на працевлаштування у роботодавця з компенсацією за них частини витрат на оплату праці.

Компенсація виплачується за рахунок коштів, передбачених на такі цілі у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних), у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до цієї частини, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості з підстав, передбачених пунктом 1 частини першої статті 36 або пунктом 1 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України, сума виплачених коштів повертається у повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю залежно від джерела фінансування компенсації, крім випадку, коли на його робоче місце роботодавцем працевлаштовано іншого зареєстрованого безробітного за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості.

У разі якщо на місце звільненого працівника працевлаштовано зареєстрованого безробітного з числа осіб, зазначених в абзацах другому – п'ятому цієї частини, виплата компенсації продовжується до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості з урахуванням положень абзаців шостого і восьмого цієї частини";

16) у статті 30:

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"1. Право на одноразове отримання ваучера для підтримання конкурентоспроможності шляхом перепідготовки, за робітничою професією, підготовки за спеціальністю для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра або магістра, здобутих за іншою спеціальністю, підготовки на наступному рівні освіти (крім третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня вищої освіти), спеціалізації та підвищення кваліфікації за професіями і спеціальностями мають";

пункт 3 викласти в такій редакції:

"3) особи, звільнені з військової служби після участі у проведенні антитерористичної операції, здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації

у Донецькій та Луганській областях, у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, до досягнення ними встановленого статтею 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" пенсійного віку та за умови звернення протягом трьох років з дня звільнення";

доповнити пунктами 6 і 7 такого змісту:

"6) особи з інвалідністю за відсутності підходящої роботи;

7) особи, які у період дії воєнного стану в Україні або окремих її територіях під час служби, трудової та іншої діяльності, проживання на відповідній території отримали поранення, контузію, каліцтво або захворювання внаслідок військової агресії, перебуваючи безпосередньо в районах проведення воєнних (бойових) дій та у період здійснення воєнних (бойових) дій або в районах, що піддавалися бомбардуванням, авіаударам та іншим збройним нападам, у разі наявності відповідних рекомендацій в індивідуальному реабілітаційному плані, незалежно від встановлення їм інвалідності";

у частині третій:

в абзаці першому слова "державною службою зайнятості" замінити словами "територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції";

абзац другий викласти в такій редакції:

"Перелік професій, спеціальностей, для навчання за якими може бути виданий ваучер, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції";

17) у статті 31:

у частині другій слова "виконавчими комітетами" замінити словами "та/або виконавчими органами";

в абзаці першому частини третьої слово "комітетами" замінити словом "органами";

частину шосту викласти в такій редакції:

"6. Фінансування організації громадських робіт здійснюється за рахунок коштів місцевих бюджетів, роботодавців та інших не заборонених законодавством джерел.

У разі залучення зареєстрованих безробітних до громадських робіт в умовах воєнного стану, карантину або режиму надзвичайної ситуації чи надзвичайного стану фінансування організації таких робіт може

здійснюватися на умовах фінансування та/або співфінансування за рахунок коштів, визначених абзацом першим цієї частини, та Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття";

у частині сьомій слова "у тому числі тих, що оплачуються за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття" виключити;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

"9. Зареєстрованим безробітним, які брали участь у виконанні громадських робіт або інших робіт тимчасового характеру, після виконання таких робіт з дня, наступного за днем їх припинення, продовжується виплата допомоги по безробіттю у розмірах і в строки, встановлені законодавством";

18) у частині другій статті 32 слово "військкоматами" замінити словами "територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки";

19) у частині першій статті 33:

пункт 1 викласти в такій редакції:

"1) професійного інформування, що полягає у наданні відомостей про трудову діяльність та її роль у професійному самовизначенні особи, інформації про стан ринку праці, зміст та перспективи розвитку сучасних професій, кваліфікацій, навичок, види, форми та умови проходження професійного навчання, можливості професійно-кваліфікаційного і кар'єрного зростання, що сприятиме формуванню професійних інтересів, намірів та мотивації особи щодо обрання або зміни виду трудової діяльності, професії, кваліфікації, роботи, виду та форми професійного навчання, розвитку навичок та набуттю нових компетентностей";

доповнити пунктом 4 такого змісту:

"4) проведення професійної діагностики, яка полягає у застосуванні особами, які її проводять, комплексу послуг із виявлення та оцінювання індивідуально-психологічних особливостей, здібностей, інтересів, можливостей, навичок особи";

20) у частині першій статті 34 слова "професійної кваліфікації" замінити словами "професійної (повної або часткової) кваліфікації, компетентності";

21) у статті 35:

у частині першій:

в абзаці першому слова "підвищення конкурентоспроможності" замінити словами "забезпечення продуктивної зайнятості безробітних, підвищення їх професійної мобільності та конкурентоспроможності";

в абзаці другому слова "центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції, разом з центральним органом виконавчої влади у сфері

освіти і науки, молоді та спорту та за погодженням з репрезентативними всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців відповідно до законодавства про соціальний діалог" замінити словами "Кабінетом Міністрів України";

у частині другій:

в абзаці першому слова "провадження підприємницької діяльності з урахуванням побажань безробітних" замінити словами "провадження підприємницької діяльності, забезпечення поточної та перспективної потреби ринку праці з урахуванням побажань та професійних потреб безробітних";

в абзаці третьому слова "професійного навчання зареєстрованих безробітних та їх проживання" замінити словами "професійного навчання зареєстрованих безробітних та/або їх проживання";

частину четверту доповнити абзацом другим такого змісту:

"У разі відмови зареєстрованого безробітного після проходження ним професійного навчання за кошти Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття від працевлаштування за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, або від реєстрації підприємницької діяльності така особа не має права на отримання соціальних послуг (крім інформаційних, консультаційних та послуг із працевлаштування) та матеріального забезпечення відповідно до цього Закону та Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" протягом 12 місяців";

22) у частині третій статті 42⁷ слова "державної служби зайнятості" замінити словами "центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції";

23) у статті 43:

назву викласти в такій редакції:

"Стаття 43. Статус зареєстрованого безробітного";

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"1. Статусу зареєстрованого безробітного може набути";

пункт 1 після слова "зокрема" доповнити словами "за віком";

доповнити пунктом 4 такого змісту:

"4) одинока мати (батько), яка (який) здійснює догляд за дитиною з інвалідністю та один з батьків, прийомних батьків, батьків-вихователів дитячого будинку сімейного типу, усиновитель, опікун, піклувальник дитини з інвалідністю підгрупи А, які відповідно до Закону України "Про державну

соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю" мають право на призначення надбавки на догляд за дитиною";

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Статус зареєстрованого безробітного надається зазначеним у частині першій цієї статті особам у день подання ними особистої заяви про надання статусу зареєстрованого безробітного до будь-якого обраного ними територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, незалежно від наявності або відсутності у таких осіб задекларованого та зареєстрованого місця проживання (перебування).

Індивідуальне надання послуг безробітному, який подав заяву про надання статусу зареєстрованого безробітного, здійснюється кар'єрним радником, а безробітним, які потребують сприяння в адаптації до умов ринку праці, – спеціалізованим кар'єрним радником.

Послуги зареєстрованому безробітному надаються відповідно до індивідуального плану працевлаштування, що складається кар'єрним радником або спеціалізованим кар'єрним радником спільно з такою особою.

Порядок реєстрації, перереєстрації зареєстрованих безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу, в територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, визначається Кабінетом Міністрів України";

24) у статті 44:

пункт 3 частини першої виключити;

у частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

"1) здійснювати самостійно та за сприяння кар'єрного радника активний пошук роботи з метою працевлаштування, зайнятості як під час відвідування, так і засобами дистанційної комунікації, в період між відвідуваннями";

у пункті 2 слова "(крім періоду дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб)" замінити словами та цифрами "а у період дії карантину або режиму надзвичайної ситуації, введення надзвичайного стану підтверджувати свій намір перебувати у статусі зареєстрованого безробітного будь-якими засобами комунікації (телефонний зв'язок, електронні засоби тощо) не рідше ніж один раз на 30 календарних днів";

пункт 4 викласти в такій редакції:

"4) протягом трьох робочих днів інформувати кар'єрного радника про: виїзд за межі України;

обставини, які є підставою для припинення реєстрації, визначені частиною першою статті 45 цього Закону";

25) у частині першій статті 45:

у пункті 8 слова "статусу безробітного" замінити словами "статусу зареєстрованого безробітного";

пункті 9 доповнити словами "крім виконання оплачуваних робіт під час проходження зареєстрованим безробітним виробничого навчання та виробничої практики на підприємстві, в установі, організації, індивідуального навчання на робочому місці (на виробництві) або стажування, участі у громадських роботах або інших роботах тимчасового характеру, виконання оплачуваної роботи, пов'язаної з організацією підготовки та проведення виборів Президента України, народних депутатів України, місцевих виборів";

у пункті 11 слова "за денною формою" замінити словами "за денною, дуальною формами здобуття освіти (крім професійного навчання зареєстрованих безробітних за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції)";

доповнити пунктами 16¹ і 16² такого змісту:

"16¹) повідомлення у період реєстрації зареєстрованим безробітним територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, про виїзд за межі України;

16²) перебування зареєстрованого безробітного у період реєстрації за межами України одноразово понад 14 календарних днів або сукупно понад 60 календарних днів протягом року (крім документально підтверджених випадків, пов'язаних з виїздом зареєстрованого безробітного за кордон на лікування (у тому числі членів його сім'ї) або у зв'язку із смертю близьких родичів, нещасним випадком, що стався за кордоном із зареєстрованим безробітним або членами його сім'ї, відсутністю транспортного сполучення та можливості повернення в Україну у зв'язку з карантинном, надзвичайною ситуацією, надзвичайним станом або іншими обмежувальними заходами, що введені країною або транспортною компанією)";

26) статтю 46 викласти в такій редакції:

"Стаття 46. Підходяща робота для безробітного

1. Підходящою для безробітного вважається робота, яка одночасно:

1) відповідає його освіті, професії/професіям (спеціальності/спеціальностям), кваліфікації, а також набутому особою за період своєї трудової діяльності досвіду роботи. Під час пропонування підходящої роботи враховується тривалість роботи за професією (професією відповідної групи за наявності навичок), спеціальністю, кваліфікація, досвід, тривалість безробіття, а також потреба ринку праці;

2) враховує транспортну доступність, встановлену розпорядженням голови місцевої державної адміністрації або рішенням виконавчого органу відповідної ради. Підходящою вважається робота, якщо час та відстань проїзду до місця роботи (в один бік), де організоване щоденне транспортне сполучення, для безробітних, які працевлаштовуються на умовах:

повного робочого часу – не перевищує півтори години та 60 кілометрів;

неповного робочого часу – не перевищує однієї години та 40 кілометрів;

3) відповідає рівню заробітної плати залежно від тривалості безробіття. Під час підбору підходящої роботи враховується заробітна плата у розмірі:

не нижче розміру заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) за останнім місцем роботи (служби), а для осіб, які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного, – протягом 90 календарних днів з дня надання статусу зареєстрованого безробітного;

60 відсотків розміру заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) за останнім місцем роботи (служби) – для осіб, які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного з 91-го по 180-й календарний день;

мінімальної заробітної плати для роботи на умовах повного робочого часу (дня) для осіб, які:

перебувають у статусі безробітного понад 180 календарних днів;

бажають відновити трудову діяльність після тривалої (більш як 12 місяців) перерви;

здійснюють пошук роботи вперше;

перебуваючи у статусі зареєстрованого безробітного, отримали нову професію за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції (за отриманою новою професією).

2. Для осіб, які не мають професії (спеціальності) і вперше шукають роботу, підходящою вважається робота, яка не потребує професійної підготовки або робота, що потребує первинної професійної підготовки, зокрема безпосередньо на робочому місці.

Особам, які бажають відновити трудову діяльність після перерви тривалістю, що перевищує 12 місяців, підходящою вважається робота, яку вони виконували за останнім місцем роботи (служби), або робота за здобутими раніше професіями (спеціальностями), або робота з проходженням попередньої перепідготовки за новою професією (спеціальністю) та/або підвищення кваліфікації за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, з урахуванням потреби ринку праці.

3. Підбір підходящої роботи здійснюється кар'єрним радником серед вакансій, поданих роботодавцем відповідно до абзацу другого пункту четвертого частини третьої статті 50 цього Закону, а також актуальних вакансій, отриманих з інших джерел (зокрема з інформаційних ресурсів з пошуку роботи) та включених до Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Підбір підходящої роботи для осіб з інвалідністю здійснюється з урахуванням положень Закону України "Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні".

4. Робота не може вважатися підходящою, якщо:

роботодавцем не створені умови для перевезення до місця роботи у разі відсутності транспортної доступності та/або не забезпечено місцем проживання, зокрема шляхом компенсації повністю або частково вартості таких витрат;

умови праці не відповідають правилам і нормам, встановленим законодавством про працю та охорону праці, у тому числі якщо на запропонованому місці роботи порушуються встановлені законом строки виплати заробітної плати;

умови праці на запропонованому місці роботи не відповідають стану здоров'я особи, підтвердженому медичною довідкою.

5. Для особи, позбавленої права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю у передбачених законом випадках, підходящою вважається робота, що відповідає її професії (спеціальності), набутому досвіду роботи з урахуванням таких обмежень.

6. Підбір підходящої роботи не обмежується межами адміністративно-територіальної одиниці, в якій особа зареєстрована як безробітна чи звернулася для пошуку роботи.

Без згоди особи їй не може пропонуватися робота, яка потребує зміни місця проживання або місця перебування.

7. Зареєстровані безробітні можуть залучатися до оплачуваних громадських робіт за їх згодою";

27) у частині першій статті 49 слова "за умови їх реєстрації у державній службі зайнятості та відсутності підходящої для них роботи" замінити словами та цифрами "за умови їх реєстрації протягом 30 календарних днів з дати звільнення у територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та відсутності протягом семи календарних днів підходящої для них роботи";

28) у статті 50:

у частині першій слова "законами України "Про організації роботодавців" замінити словами "законами України "Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності";

у частині третій:

пункт 2 доповнити абзацом третім такого змісту:

"У разі вивільнення працівників відповідно до пункту 6 частини першої статті 41 Кодексу законів про працю України роботодавець не пізніш як за 10 календарних днів до запланованого вивільнення працівників надає первинним профспілковим організаціям інформацію щодо цих заходів, включаючи інформацію про причини вивільнення, кількість і категорії працівників, яких це може стосуватися, про строки проведення звільнення. У разі якщо вивільнення працівників є масовим відповідно до статті 48 цього Закону, роботодавець за 10 календарних днів до проведення звільнення повідомляє територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, про заплановане вивільнення працівників, а також протягом п'яти календарних днів проводить консультації з профспілками про заходи щодо запобігання звільненням чи зведення їх кількості до мінімуму або пом'якшення несприятливих наслідків будь-яких звільнень";

абзац третій пункту 4 доповнити реченням такого змісту: "Інформація щодо вивільнення працівників відповідно до пункту 6 частини першої статті 41 Кодексу законів про працю України подається не пізніш як за 10 календарних днів до вивільнення";

29) у статті 53:

частину другу виключити;

в абзаці другому частини дев'ятої слова "у частинах другій – сьомій" замінити словами "у частинах третій – сьомій";

у другому реченні частини десятої слова "у частинах другій, п'ятій та шостій" замінити словами "у частинах п'ятій та шостій";

30) у розділі XI "Прикінцеві та перехідні положення":

пункт 5¹ викласти в такій редакції:

"5¹. Установити, що на період дії карантину та/або виникнення надзвичайної ситуації, та/або введення надзвичайного стану Кабінет Міністрів України визначає особливості щодо:

відвідування територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;

врахування вимог до наявності підходящої роботи під час надання статусу зареєстрованого безробітного;

порядку реєстрації, перереєстрації безробітних";

у пункті 5²:

абзац восьмий викласти в такій редакції:

"статус безробітного може набути член добровольчого формування територіальної громади, який відповідно до законодавства уклав контракт добровольця територіальної оборони на безоплатній основі (у межах дії цього контракту). Форма довідки щодо підтвердження укладення контракту на безоплатній основі затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції. Припинення реєстрації безробітного при дворазовій відмові від пропонування підходящої роботи не застосовується до таких членів добровольчих формувань територіальної громади, за умови вияву їх наміру продовжувати таку службу (у межах дії цього контракту) та підтвердження їх зайнятості протягом нормальної тривалості робочого часу (40 годин на тиждень). Форма довідки щодо кількості робочих годин надається командиром добровольчого формування територіальної громади, з яким укладено контракт цим добровольцем, за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції";

абзац сімнадцятий викласти в такій редакції:

"для отримання статусу безробітного внутрішньо переміщені особи, а також особи, які перебувають на територіях, на яких ведуться бойові дії, у яких не розірвані трудові договори з роботодавцем, подають особисто під час безпосереднього відвідування або в електронній формі за допомогою засобів Єдиного державного веб-порталу електронних послуг, веб-порталу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції або за допомогою засобів телекомунікаційного зв'язку до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, заяву на ім'я роботодавця про припинення трудового договору на підставі пункту 1 частини першої статті 36 або статей 38, 39 Кодексу законів про працю України за формою, визначеною центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, про що повідомляються роботодавець (будь-якими засобами комунікації, у тому числі електронними), територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, та територіальний орган Пенсійного фонду України. Положення цього абзацу не поширюються на припинення трудових договорів із керівниками підприємств, установ, організацій всіх форм власності, а також особами, які обіймають виборні посади. У разі якщо у таких осіб не припинені трудові договори з роботодавцем, який перебуває на непідконтрольній

території або щодо якого відсутня інформація про місце перебування, заява зберігається у територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на підконтрольній території до моменту деокупації (розблокування) відповідних територій, після чого протягом 7 календарних днів повідомляється роботодавець (будь-якими засобами комунікації, у тому числі електронними)";

в абзаці дев'ятнадцятому слова та цифри "протягом 30 календарних днів з дня надання статусу зареєстрованого безробітного" виключити;

абзац двадцятий викласти в такій редакції:

"2) не потребує кваліфікації (спеціальності), професійної підготовки або робота, що потребує первинної професійної підготовки, зокрема безпосередньо на робочому місці";

абзаци двадцять перший – двадцять п'ятий виключити;

абзац двадцять восьмий викласти в такій редакції:

"реєстрація безробітного у територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, припиняється з підстав, визначених частиною першою статті 45 цього Закону, а також з 31 календарного дня від дня перетину зареєстрованим безробітним державного кордону України у разі безперервного перебування ним за кордоном понад 30 календарних днів";

в абзаці двадцять дев'ятому слова "безробітних з числа" виключити.

4. У Законі України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 1, ст. 1; 2016 р., № 6, ст. 58, № 10, ст. 99; 2020 р., № 13, ст. 68; із змінами, внесеними Законом України від 21 квітня 2022 року № 2220-ІХ):

абзац п'ятий частини четвертої статті 7 доповнити реченням такого змісту:

"У разі якщо у таких осіб не розірвані трудові договори з роботодавцем, що перебуває на непідконтрольній території або щодо якого відсутня інформація про місце перебування, заява зберігається у територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на підконтрольній території до моменту деокупації (розблокування) відповідних територій, після чого протягом 7 календарних днів повідомляє роботодавця (будь-якими засобами комунікації, у тому числі електронними)";

абзац сьомий частини третьої статті 11 виключити.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім:

абзацу двадцять другого підпункту 4 пункту 2, підпунктів 7, 10, 11 (крім абзацу третього), 12, 14 пункту 3 розділу I цього Закону, які набирають чинності через три місяці з дня набрання чинності цим Законом;

підпунктів 13, 15 пункту 3 розділу I цього Закону, які набирають чинності через шість місяців з дня набрання чинності цим Законом.

2. Установити, що під час дії воєнного стану норми абзацу двадцять другого підпункту 4 пункту 2, абзаців третього і четвертого підпункту 7 пункту 3 розділу I цього Закону та інші норми законодавства, що впливають із положень цього Закону, не застосовуються.

3. Установити, що:

1) суб'єктам господарювання, яким на день набрання чинності цим Законом призначено відповідно виплату матеріального забезпечення на випадок безробіття або допомоги по частковому безробіттю, або компенсації, визначених законами України "Про зайнятість населення" та "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття", такі виплати здійснюються з дотриманням умов, передбачених законодавством, що діяло до набрання чинності цим Законом;

2) до набуття державною службою зайнятості статусу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у встановленому порядку директори регіональних центрів зайнятості призначаються та виконують свої повноваження на умовах контракту, що укладається строком до трьох років за результатами конкурсу;

3) набрання чинності цим Законом є підставою для припинення безстрокових трудових договорів з директорами регіональних центрів зайнятості згідно з пунктом 9 частини першої статті 36 Кодексу законів про працю України.

Протягом 30 календарних днів з дня набрання чинності цим Законом директор Державного центру зайнятості зобов'язаний припинити безстрокові трудові договори з директорами регіональних центрів зайнятості та одночасно укласти з ними (за їхньою згодою) контракти строком до одного року без проведення конкурсу, у разі їх незгоди з продовженням трудових відносин на умовах контракту – звільнити їх згідно з пунктом 9 частини першої статті 36 Кодексу законів про працю України;

4) до набуття державною службою зайнятості статусу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у встановленому порядку Державний центр зайнятості та підпорядковані йому установи для виконання завдань та функцій у сфері зайнятості населення, трудової міграції та соціального захисту від безробіття безоплатно користуються всіма державними реєстрами.

4. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

5. Кабінету Міністрів України у 2023 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону.

Президент України

м. Київ
21 вересня 2022 року
№ 2622-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ